

[Christmas Møller.]

konstaterer, at man kan ikke bestride, at der er en kendelig Nedgang.

Derfor siger jeg, at det demokratiske System og selve det parlamentariske System skal naturligvis passe paa. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at Tanker, som har været stærkt fremme inden for mit Parti, f. Eks. om, at Rigsdagen var for stor, at disse Tanker vil mange flere i Dag give Medhold. Ligeledes gælder det ogsaa, at man paa andre Omraader maa koncentrere Arbejdet bedre, end man hidtil har gjort det. Jeg tror heller ikke, man kan bestride, at naar Regeringen lader Landbo-kommissionen sidde saaledes, som den har gjort det, og lader den naa til Enighed, saaledes som det skete efter tre Maaneders langt Arbejde og saa derefter fuldstændig lader haant om Arbejdet, er det et Træk i den Nedgangslinie, som det parlamentariske System har.

Nu ved jeg meget godt, hvad jeg senere skal vende tilbage til, at det er nogenlunde almindeligt, naar der kommer en eller anden kritisk Bemærkning om det demokratiske, parlamentariske System fra vor Side, at man straks angriber os derfor og siger, at dette er et Udtryk for, at vi angriber selve Demokratiet og Parlamentarismen. Det vil jeg vare mig imod og sige, at lige det modsatte er Tilfældet. Thi hvis man ikke forsøger at gøre Systemet saa godt, stærkt og reelt som muligt, og ogsaa saa tidssvarende som muligt, vil just urimelige Angreb paa det faa meget bedre Vind i Sejlene.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til de forskellige Spørgsmaal, som har været fremdraget, efter at jeg havde Ordet, og hvorunder ærede Medlemmer og Ministre har fremsat Bemærkninger over for Det konservative Folkeparti. Jeg vil da gerne først vende mig til den højtærede Statsminister. I Folketingstidenden Sp. 122 — jeg beder om Tilladelse til her og siden at komme med nogle ganske korte Citater — udtaler Statsministeren:

„Taget som Helhed har de fremsatte Udtalelser formentlig vist, at der ikke er megen Basis for Kritik og Angreb.“

Jeg vidste nok i Forvejen, at den højtærede Statsminister er et af de mest haardhodede Eksemplarer af Racen, man overhovedet har i Verden; men jeg tror alligevel, at den højtærede Statsminister har hørt overmaade slet efter. Naar jeg nu heller ikke vil gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger

til Statsministeren angaaende den økonomiske Politik, ja, saa er Aarsagen ganske klart den, at vi for nogle Dage siden havde en Forespørgsel til Statsministeren, hvor vi udtalte os saa klart og tydeligt, som vi overhovedet kunde, om Regeringens Politik, og hvor vi endte med — og havde den Tilfredsstillelse, at andre sluttede sig dertil — klart og tydeligt at sige til Regeringen saa stærkt, som man overhovedet kan sige sligt, at vi misbilligede Regeringens Politik.

Et klart Mistillidsvotum stillede vi til Regeringen. Naar den højtærede Statsminister derfor nu siger, at de Udtalelser, der er fremsat, viste, at der ikke var saa forfærdelig megen Kritik, saa siger jeg: Hvad vil han overhovedet mere end en klar Misbilligelse fra Oppositionens Side?

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som der vil være Grund for mig til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til i Anledning af den Tale, han holdt her, at jeg har jo kun fremhævet, at det, det gjaldt om for os at faa hos Finansministeren, det var virkelig redelige Oplysninger om, hvorledes Statsfinansernes Stilling er. Den højtærede Finansminister har paa intet Punkt villet udtale noget som helst i Retning af, at han ikke vilde give os saadanne Oplysninger. Og jeg har udtalt videre, at den Statusopgørelse, den Formueopgørelse, som man Aar efter Aar mødte frem med, jo ingen Værdi havde, og deri er den højtærede Finansminister i Virkeligheden enig med mig; den har ikke den fjerneste Værdi, thi det er ganske andre Forhold, som giver Udtryk for, om Staten er finansielt stærk, eller den ikke er det.

Men det, vi gerne skulde have Besked om, og det, vi saa maa kunne faa at vide gennem Finansudvalget, er ved Siden af, hvad Statsgælden var pr. 31. Marts 1933, hvorledes Statsfinanserne siden har udviklet sig. Jeg tror, jeg hørte nogenlunde opmærksomt efter under Finansministerens Tale, men det forekommer mig ikke, at han gav Tinget nogen virkelig Besked om, hvordan f. Eks. Forholdet mellem Staten og Giroen var. Jeg spurgte den højtærede Finansminister om, hvorledes det var med Hensyn til Mellemværendet mellem Kommunerne og Staten. Ogsaa her synes jeg, at vi mangler den fuldkomne Klarhed over, hvorledes i den nærmest kommende Tid de økonomiske Forhold vil forme sig.

Det er muligt, at vi ikke kan faa klar Besked om dette her ved Finanslovens første Behandling, men der er jo ikke den fjerneste Tvivl om, at vi under Behandlingen